

Ο Αρχιεπ. Μακάριος κοντά στους νέους

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Τις κατασκηνώσεις των νέων της Ιεράς Μονής Παντανάσσης και της Χριστιανικής Ενώσεως Σύδνεϋ, οι οποίες τελούν υπό την αιγίδα και την ευλογία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, επισκέφθηκε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, ο οποίος έγινε δεκτός από τα παιδιά με πολλή χαρά και με νεανικό ενθουσιασμό.



Τα στελέχη της κατασκήνωσης, ο Αρχηγός, ο υπαρχηγός, οι ομαδάρχες, το προσωπικό και οι κατασκηνωτές υποδέχθηκαν τον Ποιμενάρχη τους στην είσοδο της κατασκήνωσης με τις σημαίες της Ελλάδος, της Αυστραλίας και της Αρχιεπισκοπής, τα λάβαρα και, ψάλλοντας το “Άξιον Εστί”, κατευθύνθηκαν στον κεντρικό χώρο. Εκεί τα παιδιά τραγούδησαν στον Αρχιεπίσκοπό τους τον ύμνο της κατασκήνωσης και παρουσίασαν το σύνθημά τους, το οποίο για φέτος είναι: “επιποθεί η ψυχή μου προς σε ο Θεός”.

Στη συνέχεια, τον λόγο έλαβε ο πνευματικός της κατασκήνωσης, Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Παντανάσσης, ο οποίος αναφέρθηκε με θερμά λόγια στην παρουσία του Αρχιεπισκόπου στην Αυστραλία, τονίζοντας ότι “ζούμε μια νέα εποχή, κατά την οποία βλέπουμε φανερά τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος σε όλη την Αυστραλία”. Δεν παρέλειψε, επίσης, να αναφερθεί στο πνευματικό όφελος που λαμβάνουν τα παιδιά, τα οποία βιώνουν από κοινού στον χώρο της κατασκήνωσης, το Ευαγγέλιο και τη διδασκαλία του Χριστού. Μέσα από την κατασκήνωση πολλά παιδιά έμαθαν για τον Χριστό, ενώ η κατασκήνωση έδωσε καλούς οικογενειάρχες, επιστήμονες κληρικούς και μοναχούς.



Ο Αρχιεπίσκοπος, φανερά συγκινημένος από την αγάπη των παιδιών και τα θερμά λόγια του π. Ευσεβίου, ευχαρίστησε τα στελέχη και όλους τους εμπλεκόμενους και φυσικά τα παιδιά για τη θερμή και αυθόρμητη υποδοχή που του επεφύλαξαν. Στην συνέχεια απηύθυνε πνευματικές νουθεσίες στα παιδιά σχετικά με τις προτεραιότητες που πρέπει να έχουμε στη ζωή μας, τονίζοντας ότι “ο Χριστός πρέπει να είναι ο πρώτος και ο μεγάλος πόθος της ζωής μας”.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος γευμάτισε με τα παιδιά, τα οποία τραγούδησαν και χόρεψαν προς τιμήν του υψηλού επισκέπτη τους.